

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 101. Christophori Marcelli mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

filentio præterit caussas, ob quas summi Pontificis electio nulla declarari valeat: Describit etiam Sanctiorem Patrum Senatum, agit quoque de rebus ibidem pertractandis, de Simonia, de Ordinum Religiosorum Protectoribus, necnon de Conciliis, schismate, ac hæresi; ultimo tandem recenset quædam monita, quæ summo Pontifici suggerenda essent.

Sæcul XVI.
A. C. 1526.

§. CI.

Christophori Marcelli mors.

Referunt nonnulli hoc item anno Christophorum Marcellum vivis fuisse ereptum. Is erat Venetæ Reipublicæ Senator, postea vero Corcyrensis Archiepiscopus. Reliquit posteris quædam ingenii sui monumenta, inter quæ potissimum recensentur tres libri de ritibus & Cæremoniis Ecclesiæ Anno millesimo quingentesimo decimo sexto Venetis literis excusi; prodiit etiam Florentiæ anno Christi quingentesimo vigesimo primo supra millesimum tractatus de auctoritate Pontificis, quem Auctor Concilio superiorem affirmat. Scripsit denique commentarium in septem Psalmos Romæ impressum Anno millesimo quingentesimo vigesimo tertio. Huic equidem subungi posset sermo,

Dupin. ibid.
p. 131.

mo,

Sæcul. XVI. mo, quem in psalmum duodecimum e-
 A.C. 1526. lucubravit: verum ceteris omnibus
 palmam eripit liber de ritibus Ecclesiæ,
 quamvis inde graves sibi molestias ac-
 cerferet Marcellus. Accusabatur enim,
 quod quemdam tractatum ab Augusti-
 no Piccolominæo compositum ad ver-
 bum transcripserit; Parisius quoque de
 Grassis, ne Cæremoniarum liber publici
 juris fieret, omni ope & opera contem-
 derat, caussatus, quod *Rituale*, ut vo-
 cant, divulgare nullatenus expediret,
 hancque ob rem contra illius Authorem
 Anno Domini millesimo quingentesimo
 decimo septimo apud Leonem X. sum-
 mum Pontificem querebatur, hæc ex-
 ponens: „ Recens electus Archiepisco-
 „ pus Corcyrensis Sacrorum Rituum
 „ libros prælo subjecit, aut, ut verius
 „ loquar, eos publice corrupit, prosti-
 „ tuitque: forte ea ex caussa, quod ad
 „ ejusmodi laborem vel minus esset i-
 „ doneus, vel quod ex mercatore Veneto
 „ paucos ante dies in Clericum initia-
 „ tus nullam de Sacris ejusmodi re-
 „ bus peritiam ac cognitionem habuis-
 „ set. Hinc quamprimum ab eo hosce
 „ libros typis vulgari perceperam, mox
 „ ad summum Pontificem accessi, gra-
 „ viterque questus eundem supplex ro-
 „ gavi, ut interposita auctoritate sua
 „ sacrilegis ejusmodi ausibus obicem
 pone-

„ poneret, nec ullo pacto permetteret, Sæc. XVI. A.C. 1527.
 „ ut Sacræ & Apostolicæ Sedis ritus
 „ ac cæremoniæ, quæ hucusque fem-
 „ per in reconditis Bibliothecæ Scri-
 „ niis in Sanctitatis suæ Palatio reli-
 „ giose asservabantur, sub ejusdem Pon-
 „ tificatu promiscue omnium oculis
 „ impressæ exponerentur. Equidem
 „ Sanctitas sua precibus meis annuere
 „ videbatur: Verum quidam hujus Au-
 „ ctoris populares, qui in hoc negotio
 „ partem habebant, eundem defendere
 „ nitebantur, palam sciscitantes, quam
 „ ob causam Ecclesiasticorum rituum
 „ Codices pari jure & ratione ac Missa-
 „ lia & Pontificalia typis vulgare non
 „ liceat? „

Ceterum summus Pontifex hanc
 causam ad secretiorem Patrum Sena-
 tum remisit, donec vero decideretur, li-
 brum, qui jamjam sub nomine Marcelli
 prodibat, vendere prohibuit. Interfuit
 etiam Parisius Grassus Purpuratorum
 confessui, legitque prolixum sermonem
 a se compositum, quo comprobare nite-
 batur, a Cardinalibus minime toleran-
 dum esse, ut hoc pacto Christianæ Re-
 ligionis ritus promiscue divulgentur; fi-
 nita hac lectione Christophori Marcelli
 librum suppressi, illumque unacum ejus
 Auctore igne cremari petiit, obtendens,
Hist. Eccles. Tom. XXXV. M ejus-

Sæc. XVI. A.C. 1526. ejusmodi librum innumeris refertum esse erroribus; cum vero hæc petitio nimium severa esset, facile se repulsam laturum prævidere poterat; quocirca cum omnes ob hujus postulati vehementiam attonitos cerneret, subjunxit, Auctorem saltem severa admodum castigatione dignum esse, unde rogare se, ut is debita pœna plecteretur. Equidem summus Pontifex supplicem Parisii libellum tribus omnino Cardinalibus examinandum commisit, nihilominus tamen hujus causæ exitus accusatoris expectationi minime collusit; quippe nec Marcelli liber, nec illius Auctor ad rogum fuere damnati, ac propterea, quamvis Papa mandatum, quo ejus librum vendi prohibuit, non revocasset, clam tamen quædam illius exemplaria distrahebantur, quæ etiam illo abhinc tempore iteratis prælis recusa fuere.

